

چکیده:

در بین گروه‌های سنی مختلف، کودکان به‌عنوان آسیب‌پذیرترین و نقش‌آفرین‌ترین افراد در صحنه بزهکاری و بزه دیدگی محسوب می‌شوند که از این‌ها به دلایلی مانند ضعف جسمانی، عدم تعادل روانی، عدم مراقبت محیطی تحت عنوان «بزه دیدگان مستعد یا بالقوه یا آسیب‌پذیر» یاد می‌شود در نظام عدالت کیفری ایران، قوانین و مقرراتی وجود دارند که بیانگر توجه ویژه به تمامیت روانی و عاطفی کودکان می‌باشند به طوری که در این قوانین، تعرض به تمامیت روانی و عاطفی کودکان نیز جرم تلقی شده و برای آن مجازات پیش‌بینی شده است. از طرفی سازمان‌های دولتی و غیردولتی که به گروه‌های مختلفی بزه دیده من جمله کودکان می‌پردازند، می‌توانند محرکین جنبش‌های دفاع از این گروه‌ها شوند و برخی از آن‌ها دامنه دسترسی خود را به پرداختن به حقوق و خدمات برای کودکان بزه دیده گسترش داده و با پررنگ‌تر شدن نقش خود در چرخه نظام عدالت ترمیمی، می‌توان از این نهادها در حمایت از کودکان بزه دیده در مراحل مختلف دادرسی با مصادیقی همچون کمک‌های فوری پزشکی و مشاوره‌های روان‌شناسی، مشاوره حقوقی و معاضدت قضایی و تامین خسارات بزه دیده از منابع دولتی و غیردولتی و حمایت از کودکان بزه دیده توسط انجمن‌های آموزشی و بهره‌گیری از نهاد‌های خاص و تفهیم حقوق و ایجاد تسهیلات لازم در زمینه طرح شکایت و پذیرش مشارکت فعال در جریان رسیدگی‌ها بهره‌گرفت.

واژگان کلیدی: کودکان، بزه دیدگی، دادرسی، نهاد دولتی، نهاد غیر دولتی